

คำสั่งคณะกรรมการและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ที่ ๓๒๐ /๒๕๖๐
เรื่อง ให้ข้าราชการไปราชการ

ด้วยสาขาวิชานิติศาสตร์ มีกำหนดการเก็บข้อมูลวิจัยโครงการกฎหมายการปฏิบัติต่อเด็กพิการ : สิทธิทางการศึกษาในประเทศไทย ในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ถึงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดใกล้เคียง

อาศัยอำนาจตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ที่ ๒๐๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง มอบอำนาจให้รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดีและผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน ปฏิบัติราชการแทน อธิการบดี ตอนที่ ๕ มอบหมายงานให้คณบดีรับผิดชอบ จึงอนุมัติให้

อาจารย์จัตุรนต์ วรรณวนารถ อาจารย์

ไปราชการจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดใกล้เคียง (วันที่ ๑๗ - ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๐)

สั่ง ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศธร คำใจหนัก)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พศ. ๒๕๖๓
ที่ วันที่ ๒ เดือน พฤษภาคม พศ. ๒๕๖๓
เรื่อง ขออนุญาตไปราชการ

1 เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
อ้างถึง โฉนดการรับเข้า กรมมหาภารตะ ครุฑ์ ปี ๑๙๗๘ ประจำปี ๑๙๗๘ / ๑๙๗๙
สิ่งที่ส่งมาด้วย ใบอนุญาต รับเข้า
ด้วยข้าพเจ้า งาน农业生产 วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พศ. ๒๕๖๓
และบุคคลที่อ้างเป็น ๑ ตำแหน่ง ๑
๒ ตำแหน่ง ๒
๓ ตำแหน่ง ๓

มีความประสงค์จะไปราชการเพื่อ () อุบรมย์/ประชุม/สัมมนา () นิเทศน์ศึกษา (✓) ติดต่อราชการ
เรื่อง ๗๔ ที่นี่ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พศ. ๒๕๖๓

สถานที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จ. กาฬสินธุ์ ๑๒๐ ๕๗๐๗๐
วันที่ ๑๑ - ๑๖ พฤษภาคม พศ. ๒๕๖๓

() ขอใช้รถยนต์ของมหาวิทยาลัย หมายเลขอห្មะเบียน _____ - () ขอใช้ยานพาหนะส่วนตัว หมายเลขอห្មะเบียน _____
_____ ทั้งนี้เนื่องจากมหาวิทยาลัย ไม่สามารถบริการรถให้ได้ รวมระยะทางไป - กลับ
จำนวน _____ กิโลเมตร

การไปราชการครั้งนี้ ข้าพเจ้า (✓) ไม่ขอเบิกค่าใช้จ่ายใดๆ () ขอเบิกค่าใช้จ่าย รวม _____ บาท
เพื่อใช้ในการเดินทาง _____

- ค่าลงทะเบียน = _____ บาท = ค่าที่พัก _____ วัน = _____ บาท
- ค่าอาหารพานา _____ บาท = ค่าเบี้ยเดินทาง _____ วัน = _____ บาท
- ค่าน้ำมัน กิโลเมตรละ ๔ บาท จำนวน _____ กิโลเมตร เป็นเงิน _____ บาท

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต

หมายเหตุ มีการเรียนการสอน _____
 ไม่มีการเรียนการสอน ๘.๖.๒๕๖๓ จ.กาฬสินธุ์
(แบบตารางสอน) ๒๕๖๓ จ.กาฬสินธุ์ วันที่ _____ (วันที่ _____ วันที่ _____)

2 ความเห็นฝ่ายยานพาหนะ (ด้านการใช้บริการของฝ่ายยานพาหนะ)

- () สามารถบริการรถได้
() ไม่สามารถบริการรถได้ เนื่องจากรถยนต์ของมหาวิทยาลัยติดราชการ
ลงชื่อ _____

4 ความเห็นของรองคณบดี

- (✓) เห็นควรอนุญาต
() โดยขออนุญาตค่าใช้จ่ายจากเงิน
() งบม. () ผิ้นรายได้ () อื่นๆ

ใบวงเงิน _____

โครงการ _____

ลงชื่อ _____

๕.๑.๘.๒๕๖๓

3 ความเห็นของประธานสาขาวิชา

- (✓) เห็นควรอนุญาต
() อื่นๆ _____
ลงชื่อ _____ ๕.๑.๘.๒๕๖๓

- (✓) อนุญาตและอนุมัติค่าใช้จ่ายตามเสนอ
() อื่นๆ _____
ลงชื่อ _____ ๕.๑.๘. ๒๕๖๓

คณบดีคณบดีและสังคมศาสตร์

๑. ชื่อโครงการ กฎหมายและการปฏิบัติต่อเด็กพิการ : สิทธิทางการศึกษาในประเทศไทย

Laws and Treatment of Children with Disabilities concerning the Right to Education in the Practice of Thailand

ผู้วิจัย อาจารย์ขาตุรนต์ วรรณวนัล สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

๒. ประเภทการวิจัย การวิจัยประยุกต์ (Applied Research)

๓. สาขาวิชาการและกลุ่มวิชาที่ทำการวิจัย สาขาวิชานิติศาสตร์ กลุ่มวิชากฎหมายระหว่างประเทศ

๔. คำสำคัญ (Keyword) ของการวิจัย

สิทธิทางการศึกษา-- เด็กพิการ--กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

Right to Education-- Children with Disabilities --International Human Rights Law

๕. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เดลະคนเมื่อได้เกิดมา แม้ว่าโดยทั่วไปจะมีลักษณะทางกายภาพที่เหมือนกัน กล่าวคือ เพศสรีระที่มีอยู่บ้างซึ่งความเป็นหญิงหรือชาย แต่ในขณะเดียวกันหรือภายหลังต่อมาอาจ มีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ อันได้แก่ เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทาง การเมือง หรือความคิดเห็นด้านอื่น แหล่งกำเนิดทางชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะ อื่น ทั้งนี้รวมถึงความแตกต่างกันในด้านความพิการ (Disability)^๖

* คำว่า “ความพิการ” หรือ Disability ได้มีการให้ความหมายว่า “สิ่งที่ส่งผลให้บุคคลมีความไม่พร่อง ข้อจำกัด ในการทำกิจกรรม และข้อจำกัดในการมี ส่วนร่วม ดังนี้

ความบกพร่อง (Impairment) หมายถึง การสูญเสีย หรือความผิดปกติในโครงสร้างของร่างกาย (รวมทั้งการทำงาน ด้านจิตใจ) ที่สังเกตหรือเห็นได้ชัด ดังนี้ ความบกพร่องของพิจารณาที่ “อยู่อาศัย” หรือส่วนต่างๆของมนุษย์ เช่น ตาบอด หูหนวก เป็นไปได้ อัมพาต օอิกสิกิ เป็นต้น

ข้อจำกัดในการทำกิจกรรม (Activity Limitation) หมายถึง ความยากลำบากในการกระทำการที่ทำกิจกรรมของแต่ละบุคคล เมื่อเปรียบกับคนทั่วไปที่มีสุขภาพปกติในสัมภาระกันที่ควรจะทำได้ อาจมีความยากลำบากได้ด้วยเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง ดังนั้น ข้อจำกัดในการทำกิจกรรมจะพิจารณาที่ “ความสามรถ” ของบุคคลโดยชวนว่าสามารถทำกิจกรรมหนึ่งๆเจริญดีน้ำดีได้หรือไม่ สำหรับ ที่ต้องทำด้วยความล้าบากหรือไม่ โดยไม่ต้องให้ความสนใจว่าบุคคลนั้นมีความไม่พร่องหรือไม่

ข้อจำกัดในการมีส่วนร่วม (Participation Restriction) หมายถึง ปัญหาที่บุคคลประสบเมื่ออยู่ในสถานการณ์ของชีวิต โดยที่เรียนเทียบสั่งที่บุคคลนั้นทำได้กับสั่งที่คาดหวังว่าบุคคลที่ไม่มีความพิการสามารถทำได้ในสังคม หรือสัมบูรณ์เดียวกัน เช่น การประกอบอาชีพ การเดินทาง การอุบัติเหตุ การทำงานบ้าน และการเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน เป็นต้น Leonard, M.

Definition of Disability : the contribution of EU-MHADIE project to the international debate. [online].2006. [cited 2006 July 28]; Available from : URL : www.mhadie.it/getDocument.aspx?fileID=158.

อย่างไรก็ตามในความแตกต่างดังกล่าวข้างต้น มนุษย์ทุกคนก็ยังคงมีความเสมอภาค (Equality) ในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Human Dignity) และสิทธิมนุษยชน (Human Rights) ในดั่งเด่นของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสิทธิประจำตัว (Inherent) และเป็นสิทธิอันมีมาจ่อนให้แก่ผู้ได้ (Inalienable) โดยสิทธิในด้านต่างๆที่มีอยู่ ได้แก่ สิทธิของพลเมือง สิทธิทางการเมือง สิทธิทางเศรษฐกิจ สิทธิทางสังคม และสิทธิทางวัฒนธรรม

สิทธิมนุษยชนของมนุษย์ดังกล่าวซึ่งรวมทั้งคนพิการด้วยนั้น ได้รับการรับรองและคุ้มครองจากรัฐตามกฎหมาย ทั้งที่เป็นกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ (International Human Rights Law) ดังระบุไว้ในกรรมสารระหว่างประเทศต่างๆ (International Instruments) อาทิ กติการะหว่างประเทศสองฉบับ (International Covenants) ปีค.ศ.๑๙๖๖ ที่ว่าด้วยสิทธิของพลเมือง สิทธิทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม รวมทั้งกฎหมายภายในของประเทศต่างๆ โดยเฉพาะรัฐธรรมนูญในหมวดที่ว่าด้วยสิทธิ เสรีภาพ หรือสิทธิมนุษยชน

กล่าวสำหรับคนพิการ (Persons with Disabilities)^๕ นอกจากการมีสิทธิขั้นพื้นฐาน ดังๆ (Fundamental Rights) เช่นเดียวกับบุคคลอื่น เช่น สิทธิในชีวิต สิทธิในร่างกาย เป็นต้น คนพิการยังได้รับการรับรองและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ค.ศ. ๒๐๐๖ (Convention on the Right of Persons with Disabilities of 2006) อีกด้วย

สิทธิมนุษยชนของคนพิการตามความในวรรคก่อนนั้น หากกล่าวเจ้าเพาะถึงเด็กพิการ (Children with Disabilities) ในบริบทด้านสิทธิทางการศึกษา (Right to Education) กรณีสามารถพนัยได้จากกฎหมายต่างๆที่ได้กำหนดรับรองและคุ้มครองสิทธิไว้ ดังนี้

กฎหมายระหว่างประเทศ

- กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ.๑๙๖๖ (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights of 1966) ข้อ ๑๓ ได้กำหนดถึงสิทธิทางการศึกษาของทุกคน โดยระบุถึงสิทธิดังกล่าวทั้งระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ระบบโรงเรียน ระบบทุนการศึกษา เสรีภาพของปัจเจกชน และองค์กรในการจัดตั้งสถาบันการศึกษา รวมทั้งการศึกษาทางศาสนาและศีลธรรมของเด็ก

- อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ.๑๙๘๓ (Convention on the Rights of the Child of 1983) ข้อ ๒๑ (๓) ได้ระบุว่ารัฐภาคีจัดส่งเสริมและให้ประกันถึงความช่วยเหลือที่ครอบคลุมทั้งเด็กพิการในการเข้าถึงอย่างมีประสิทธิผลตลอดจนการได้รับการศึกษา และการฝึกอบรม

^๕ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ พ.ศ. ๒๐๐๖ ได้ระบุว่า “คนพิการ” (Persons with Disabilities) หมายความรวมถึงบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ ศติปัญญา หรือทางประสาทสัมผัสในระยะยาว ซึ่งเนื่องมาปัจจัยพันธุ์ภัยทางชื้นประการ จะเกิดขวางการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิผลโดยเท่าเทียมกับบุคคลอื่น

● อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ค.ศ.๒๐๐๖ (Convention on the Rights of Persons with Disabilities of 2006) ข้อ ๑ ได้ระบุเฉพาะถึงเด็กพิการในอันที่รัฐภาคีจัดดำเนินมาตรการต่างๆ ที่จำเป็นในการให้ประกันว่าเด็กพิการจักอุปโภคในสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นมูลฐานต่างๆ บนพื้นฐานแห่งความเสมอภาคกับเด็กอื่นๆ ทั้งนี้ ในการกระทำการต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็กพิการ จักต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็ก (the best interests of the child) เป็นลำดับก่อนในเบื้องต้น และข้อ ๒๕ ได้กำหนดถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการในลักษณะการทำให้สิทธิดังกล่าวเป็นจริงในทางปฏิบัติ โดยปราศจากการเลือกประดิษฐ์ (discrimination) และบนพื้นฐานของโอกาสแห่งความเท่าเทียมกัน ทั้งนี้ ได้ระบุถึงระบบการศึกษาต่างๆ กล่าวคือ ระบบการศึกษาการเรียนรวม (inclusive education system) ระบบการศึกษาทั่วไป (general education system) โดยในส่วนของเด็กพิการ ให้ได้รับการศึกษาฟรีในการศึกษาภาคบังคับระดับประถมศึกษา (compulsory primary education) และการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (secondary education) นอกจากนี้ อนุสัญญายังได้บัญญัติถึงการศึกษาของเด็กพิการที่เป็นเด็กพิการทางสายตา (blind) เด็กพิการทางหู (deaf) หรือที่พิการซึ่งช้อนทั้งสองประเภท

● อนุสัญญาว่าด้วย การต่อต้านการเลือกประดิษฐิทางการศึกษา ค.ศ.๑๙๖๐ (The UNESCO Convention against Discrimination in Education of 1960) อนุสัญญานี้ถือเป็นตราสารระหว่างประเทศ (international instrument) ฉบับแรกที่วางแผนค์ประกอบหลักต่างๆ ของสิทธิทางการศึกษา โดยกำหนดห้ามการเลือกประดิษฐิทางการศึกษา และการแสดงถึงหลักความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา (principle of equality of educational opportunities)

สำหรับประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ค.ศ. ๑๙๖๖ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. ๑๙๘๙ และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ ค.ศ. ๒๐๐๖ ซึ่งมีผลให้ประเทศไทยต้องผูกพันหรือมีพันธกรณีในอันที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ ในอนุสัญญา โดยนั้นยที่สำคัญว่าประเทศไทยต้องทราบนักว่าการเลือกประดิษฐิต่องค์พิการจักกระทำไม่ได้ หากแต่จักต้องการพรับรองและคุ้มครองสิทธิต่างๆ ของคนพิการในลักษณะเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ รวมทั้งสิทธิทางการศึกษาด้วย

นอกจากนี้ ในเรื่องสิทธิทางการศึกษา ประเทศไทยยังได้มีกฎหมายต่างๆ ที่รับรองและคุ้มครองสิทธิของคนพิการและเด็กพิการ ดังสามารถพิจารณาได้ดังนี้

● รัฐธรรมนูญไทยหลักฉบับ อาทิ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ระบุถึงสิทธิของคนพิการที่จักได้รับการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัศนกับบุคคลอื่น^๖ และกฎหมายอื่นๆ ดังนี้

● พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติเฉพาะถึงการจัดการศึกษา และการศึกษาของคนพิการบุคคลที่มีสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย ตลอดจนการมีสิทธิในสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับ บริการ หรือความช่วยเหลือทางการศึกษา^๗

● พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญที่ว่าด้วยสิทธิทางการศึกษาของคนพิการ องค์กรและหน่วยงานต่างๆ ที่จัดการศึกษาของคนพิการ กล่าวคือ สถานศึกษาของรัฐและเอกชน สถานการศึกษาเอกชนการกุศล และศูนย์การเรียนเฉพาะคนพิการ การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลให้สอดคล้องกับความต้องการ ความจำเป็นพิเศษของคนพิการ

นอกจากกฎหมายต่างๆ ข้างต้นแล้วนั้น ประเทศไทยโดยรัฐบาลยังได้มีนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสครึ่งล้านเด็กพิการ อาทิ นโยบายในช่วงปี ๒๕๔๘ - ๒๕๕๓ ซึ่งได้กำหนดนโยบายหลักต่างๆ เช่น การให้บริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาค ทั่วถึง ในรูปแบบที่เหมาะสม หลากหลาย การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเหมาะสมกับเด็กพิการ การจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับเด็กพิการ “รวมทั้งการจัดให้มีแผนพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยได้กำหนดบุคลากรศาสตร์ต่างๆ อันได้แก่

- ๑) เพิ่มโอกาสให้คนพิการได้รับบริการทางการศึกษา
- ๒) วิจัยและพัฒนาหลักสูตรกระบวนการการจัดการเรียนรู้ การวัด ประเมินผลให้เหมาะสมกับคนพิการ

^๖ มาตรา ๔๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “บุคคลที่มีสิทธิ์เสมอกำลังในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าเดือนสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อةต่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เกินทั่วไป ให้จ่าย

ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรืออุทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิ์ตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐเพื่อให้การศึกษาโดยทัศนกับบุคคลอื่น”

^๗ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดดังนี้

“...การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สมปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการรับรู้ หรือมีร่างกายพิการหรืออุทุพพลภาพ...ต้องให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาที่นั่นที่ฐานเป็นพิเศษ

การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ...ให้จัดตั้งแต่แรกเกิด หรือเรกพบความพิการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าว มีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา...

^๘ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร, เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่...) พ.ศ., ค้นจาก www.parliament.go.th/library, หน้า๔๐.

- ๓) พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
- ๔) พัฒนาคุณภาพสถานศึกษาและแหล่งเรียนรู้สำหรับคนพิการ
- ๕) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
- ๖) พัฒนาระบบการบริหาร และกลไกในการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ
- ๗) ปฏิรูประบบการเงิน การคลัง และงบประมาณ

ในกรณีข้างต้น สามารถพิจารณาในเบื้องต้นได้ว่าประเทศไทยได้มีรัฐธรรมนูญ

กฎหมาย ตลอดจนนโยบายและแผนในลักษณะการวางแผนพัฒนาคนพิการในทุกด้าน รวมทั้ง
ด้านการศึกษาของเด็กพิการด้วย นอกจากนี้รัฐยังได้มีนโยบาย แผน งบประมาณที่ให้การสนับสนุน
คนพิการและองค์กรด้านคนพิการ และมีนโยบายการจัดการศึกษาให้คนพิการหลายอาชีวภาพ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะได้มีกลไก ตลอดจนการปฏิบัติต่างๆ ในลักษณะ
การรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ กรณีได้ปรากฏถึงปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับ
สิทธิทางการศึกษาของคนพิการ โดยเฉพาะเด็กพิการ ทั้งนี้ จากการสำรวจข้อมูลในเบื้องต้นได้
ปรากฏประเด็นปัญหาต่างๆ ดังนี้

๑. เด็กพิการยังเข้าไม่ถึงการศึกษา (access to education services) และมี
การเลือกปฏิบัติ กล่าวคือ ลักษณะความพิการของเด็กนั้นมีความหลากหลาย โรงเรียนเรียนรวม
(Inclusive school) ที่มีนับเป็นหมื่นแห่งนั้นสามารถรับเด็กพิการได้เพียงแห่งละ ๓ – ๔ คน และ
บางแห่งก็รับนักเรียนที่เป็นเด็กพิการไม่ได้เลย^๖

๒. การขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่จัดการศึกษาของเด็กพิการ ทั้งที่
สังกัดกระทรวงเดียวกันแต่ค่างหน่วยงานกัน อันได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(โรงเรียน) การศึกษาระดับอาชีวศึกษา (วิชาชีพ) และสถาบันอุดมศึกษา โดยไม่มีการส่งต่อข้อมูล
กรณีส่งผลกระทบในเรื่องการต่อเนื่องของการศึกษาของเด็กพิการ โดยเฉพาะการพัฒนาเด็กได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ^๗

๓. เด็กพิการจำนวนมาก ไม่สามารถเข้าศึกษาในโรงเรียนได้ โดยมีข้อมูลบ่งชี้ว่า มี
เด็กพิการมากกว่า ๘๐๐,๐๐๐ คน โดยในจำนวนนี้มีเพียงครึ่งเดียวเท่านั้นที่อยู่ในระบบการศึกษาปกติ
(เอกสาร ๑ หน้า ๑) อีกทั้งนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก มิได้ระบุเด็กพิการว่าเป็นกลุ่มเป้าหมายพิเศษ
(special target groups)^๘

^๖ เส้นทางการศึกษาเด็กพิการ กฎหมาย การปฏิบัติ : สองเส้นทางที่ไม่เคยบรรจบกัน, ทันจาก
<http://www.bluerollingdot.org/articles/scoop/252> เมื่อ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๕

^๗ เรื่องเดียวกัน.

^๘ Disability Analysis of Concluding Observations CRC Committee, 59th Session (16 January – 3 February 2012), Available from : www.internationaldisabilityalliance.org/.../CRC%2059th%20Session-concluding%20Observations.pdf

กรณีข้างต้น จึงเกิดประเด็นต่างๆที่สามารถตั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อการศึกษาต่อไป ได้ดังนี้

- การรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ ได้ครอบคลุมถึงเด็กพิการที่นับถือศาสนาอื่นนอกจากศาสนาพุทธ โดยเฉพาะเด็กพิการในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เด็กพิการชนกลุ่มน้อย และเด็กพิการไร้สัญชาติหรือไม่ ประการใด

- ประเทศไทยควรนำหลักการ แนวคิด หรือบรรทัดฐาน (Norms) ทางด้านสิทธิทางการศึกษาที่เป็นสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการคุ้มครองเด็กพิการ โดยการบัญญัติเป็นกฎหมาย หรือการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย หรือไม่ ประการใด

- ในประเทศไทย ได้ประกาศให้เป็นกฎหมาย กฎหมาย รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมาย และกฎหมายต่างๆดังกล่าว รวมทั้งการปฏิบัติต่างๆของหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ โดยลักษณะที่ไม่สอดคล้อง หรือละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการหรือไม่ อย่างไร

- สถานการณ์ด้านสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการในประเทศไทยในปัจจุบันนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ภายหลังจากการที่ได้มีการศึกษาโดยการทำวิจัยต่างๆ ในระยะเวลาที่ผ่านมา ทั้งในลักษณะการพัฒนา การรับรอง ตลอดจนการคุ้มครองและการละเมิดสิทธิมนุษยชนมากน้อยเพียงใด

- ประเทศไทยควรเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาฯ ด้วยการต่อต้านการเลือกประดิบบัติในสิทธิทางการศึกษา ค.ศ. ๑๙๖๐ หรือไม่

- การปฏิบัติต่อเด็กพิการของประเทศไทย ในลักษณะการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษานั้น ได้ก่อให้เกิดพัฒนาการหรือแนวบรรทัดฐาน (Norms) ของกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ หรือมาตรฐานระหว่างประเทศในด้านสิทธิมนุษยชนหรือไม่ ประการใด

ในเรื่องดังกล่าว ถือได้ว่ามีความสำคัญยิ่ง เนื่อง เพราะปัจจุบันมีเด็กพิการเป็นจำนวนมากทั้งที่เป็นคนสัญชาติไทย และคนไร้สัญชาติในประเทศไทย การณีบบัตติส่งผลกระทบในทางสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะสิทธิทางการศึกษา ทั้งในมิติทางสังคม และสิทธิทางกฎหมาย โดยเฉพาะต่อ การรับรองและคุ้มครองสิทธิของเด็กพิการดังกล่าว ทั้งในระดับระหว่างประเทศ และในประเทศไทย อย่างไรก็ตาม ในเรื่องดังกล่าวซึ่งไม่ปรากฏว่าได้รับความสนใจเท่าที่ควรในประเทศไทย โดยเฉพาะการศึกษาในเชิงลึกถึงสภาพปัญหา ตลอดจนการวิเคราะห์ในมิติกฎหมายสิทธิมนุษยชน ดังนั้น ผู้วจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยในเรื่องดังกล่าว

๖. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาลึกลงสถานการณ์ด้านสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการในประเทศไทย
๒. เพื่อศึกษาลึกลงกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ บรรทัดฐานทางด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มาตรฐานสหประชาชาติ กฎหมายต่างประเทศ รวมทั้งกฎหมายกฎ ตลอดจนกลไก (Mechanisms) นโยบาย มาตรการและทางปฏิบัติ (Practices) ของประเทศไทย ที่เกี่ยวกับการรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
๓. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกฎหมาย กฎ ตลอดจนทางปฏิบัติของไทยกับ มาตรฐานระหว่างประเทศทางด้านสิทธิมนุษยชน และกฎหมายต่างประเทศในการรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
๔. เพื่อหาแนวทาง ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อประโยชน์สำหรับองค์กร หน่วยงาน และบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการทั้งในลักษณะของการตราหรือกำหนด ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย หรือกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการจัดให้มีนโยบาย มาตรการ และแนวการปฏิบัติที่เหมาะสม

๗. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาจำกัดเฉพาะประเทศไทยประเด็นสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ ทั้งนี้ ได้มีการจำแนกเด็กพิการเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

- บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น
- บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
- บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
- บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย หรือสุขภาพ หรือการเคลื่อนไหว
- บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
- บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดหรือภาษา
- บุคคลที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมหรืออารมณ์
- บุคคลอื่นที่สติก
- บุคคลพิการซ่อน

โดยศึกษาทั้งในบริบทแห่งกฎหมาย กฎ ตลอดจนแนวปฏิบัติ (Practices) ที่อยู่ในรูปของนโยบาย มาตรการ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายขององค์กร หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่รัฐ

ที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มาตรฐานของสหประชาชาติ และกฎหมายของต่างประเทศในการสนับรองและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้โดยงานวิจัยจะกำหนดเนื้อหาเป็นบทต่างๆ ดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ ที่ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย ขอบเขตการวิจัย ระเบียบการวิจัย สมมติฐานการวิจัย และประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

บทที่ ๒ สถานการณ์ของประเทศไทยในปัจจุบันในด้านการรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ

บทที่ ๓ กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มาตรฐานต่างๆของสหประชาชาติ ในสิทธิทางการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยเฉพาะเด็กพิการ

บทที่ ๔ การรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการในประเทศไทยต่างๆ

บทที่ ๕ บทวิเคราะห์สิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการในประเทศไทย ทั้งในด้าน การรับรอง การคุ้มครอง ตลอดจนการละเมิดสิทธิดังกล่าว ทั้งในรูปกฎหมาย กฎ และแนวปฏิบัติต่างๆ ทั้งจากองค์กร หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่รัฐ

บทที่ ๖ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

๙. สมมติฐานในการวิจัย

กฎหมาย กฎ และการปฏิบัติของประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทางการศึกษาและเด็กพิการ มีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ ตลอดจนกฎหมายของประเทศไทยต่างๆ ที่ให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ

๑๐. การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑. ทวี เชื้อสุวรรณทวีและชุมนาด เชื้อสุวรรณทวี (๒๕๕๕) ได้ศึกษาถึง สิทธิความเสมอภาค บทบัญญัติทางการศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนพิการในประเทศไทย : บริบททางกฎหมายและทางปฏิบัติในรอบทศวรรษที่ผ่านมา (Rights, Equality, Educational Provisions and Facilities for Students with Disabilities in Thailand : Legal and Practical Perspectives over the Past Decade) โดยเป็นการทบทวน ที่มุ่งตรวจสอบสถานะปัจจุบัน ของบทบัญญัติทางการศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนพิการในประเทศไทย ที่

เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายต่างๆระหว่างปีพ.ศ. ๒๕๓๕ – ๒๕๕๑ ก่อให้เกิด รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเปรียบเทียบถึงสถานการณ์ต่างๆในประเด็นบทบัญญัติทางกฎหมายและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา

๒. ฐานชัย สุนทรอนันต์ชัย (๒๕๕๗) ได้ศึกษาถึง สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคทางด้านการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา: ศึกษารัฐผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (Rights Liberties and Equality of Higher Education for Persons with Disabilities : A Case Study of Persons with Hearing Impairment) โดยศึกษาถึงแนวคิด และสภาพปัจจุบันในการบังคับใช้กฎหมายที่บัญญัติรับรองและคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

๓. สุรีรัตน์ ประจนปัจฉนึก (๒๕๕๗) ได้ศึกษาถึง สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคด้านการศึกษา โดยระบุถึงแนวคิดของหลักความเสมอภาค สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคที่ปรากฏในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคนพิการ อันได้แก่ พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๐. เอกสารอ้างอิงของการวิจัย

ภาษาไทย

๑. รายงานโครงการศึกษาวิจัยเพื่อปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และยกร่างกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาชีวิตคนพิการ. มูลนิธิสถาบันวิจัยกฎหมาย. ๒๕๕๗.

๒. สำนักงานเลขานุการสภาพัฒนารายภูมิ. เอกสารประกอบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ (ฉบับที่...) พ.ศ. ... คืนวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จาก www.parliament.go.th/library,

๓. เส้นทางการศึกษาเด็กพิการ ทฤษฎี การปฏิบัติ : สองเส้นทางที่ไม่เคยบรรจบกัน. คืนวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.bluerollingdot.org/articles/scoop/252>

๔. สุรีรัตน์ ประจนปัจฉนึก (๒๕๕๗) สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคด้านการศึกษา คืนวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๘ จาก <http://naksit.org/hrlearning/index.php?view=article&catid=40%3Aarticles&id=50%3A20...>

ການອ້າງຄញ

1. **The Right to Education for Persons with Disabilities.** Paris : UNESCO, 2015.
2. **The Right of Children with Disabilities to Education : A Rights-Based Approach to Inclusive Education.** Geneva : UNICEF, 2012.
3. Leonard, M. **Definition of Disability** : the contribution of EU-MHADIE project to the international debate. [online].2006. [cited 2006 July 28]; Available from : URL :www.mhadie.it/getDocument.aspx?FileID=158.
4. **Disability Analysis of Concluding Observations CRC Committee, 59th Session** (16 January – 3 February 2012), Available from : www.internationaldisabilityalliance.org/.../CRC%2059th%205session-concluding%
5. Tavee Cheausuwantavee and Chomanad Cheausuwantavee. “Rights, Equality, Educational Provisions and Facilities for Students with Disabilities in Thailand : Legal and Practical Perspectives over the Past Decade” in **Disability, CRB & Inclusive Development**, Vol 23, No 1 (2012)

๑๑. ວິທີດໍາເນີນການວິຈິຍ

ການວິຈິຍແບກເປັນ ๒ ວິທີ ຄືອ

๑. **ວິຈິຍເອກສາර** ມູນເນັ້ນການວິເຄຣະທີ່ສຶກສົນນຸ່ມຍັນຮະຫວ່າງປະເທດ ທີ່ທີ່ເປັນຕາມສາຮະຫວ່າງປະເທດ (International Instruments) ກລ່າວຄືອ ກຕິກາຮະຫວ່າງປະເທດ ວ່າດ້ວຍສຶກທິທາງເສຽມສູງໃຈ ສັງຄມ ແລະ ວັດນະໂຮມ ດ.ສ.ຮຂ່າ ອນຸສັນຍາຕ່າງໆ (Conventions) ຮົມທີ່ອນຸສັນຍາ ວ່າດ້ວຍສຶກທິເຊີ້ງ ດ.ສ.ຮຂ່າສະກ ອຸນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍສຶກທິຂອງຄົນພິກາຮ ດ.ສ.ໄ.ສ່ວນ ແລະ ອຸນຸສັນຍາວ່າດ້ວຍກາຮຕ່ອດ້ານການເລືອກປົງປົກຕິໃນການສຶກສາ ດ.ສ.ຮຂ່າໂລກ ຮົມທີ່ມາຕຽນຕ່າງໆອອກສາໄຮ່ຈາກຕະຫຼາດ (United Nations Standards) ທີ່ເກີ່ມກັບສຶກທິທາງການສຶກສາ ແລະ ກົງໝາຍຂອງປະເທດຕ່າງໆ ອາທີປະເທດສະຫະອາເມຣິກາ ຮົມທີ່ກົງໝາຍຂອງປະເທດໄທ ໂດຍເຄພະພະຣາຊບ້າງຜູ້ຕິການສຶກສາ ພ.ສ.ຂຂຂຂ ພຣະຣາຊບ້າງຜູ້ຕິການຈັດການສຶກສາພໍ່ຄົນພິກາຮ ພ.ສ.ຂຂຂ ຮົມທີ່ກົງ ແລະ ຖາງປົງປົກຕິທີ່ເປັນໂຍບາຍ ມາຕຽກ ຕລອດຈົນການດໍາເນີນການຂອງໜ່າຍງານແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນດ້ານການຮັບຮອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສຶກທິທາງການສຶກສາຂອງເຊີ້ງພິກາຮ ທີ່ນີ້ໂດຍສຶກສາຈາກຂໍອມຸລທີ່ຈະຮັບຮອງຈາກເອກສາຕ່າງໆ ໂດຍການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຈາກຕໍ່າຮາ ເອກສາຮ ໜັ້ນສື່ອ ວິທານິພນ໌ ຈານວິຈິຍ ຄຳພິພາກຂາຍຂອງສາລ

บทความ และข้อมูลจากจุดหมายอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ และเอกสารอื่นๆ อาทิ เอกสารขององค์กรสหประชาชาติ

๒. วิจัยสนาน โดยการสัมภาษณ์เจ้าถึงกับผู้บุริหารระดับต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ อันได้แก่ เลขาธิการและรองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ ผู้อำนวยการโรงเรียน เนพะความพิการ ผู้อำนวยการ โรงเรียนที่จัดการศึกษาแบบเรียนรวมในเขตพื้นที่ ครุและบุคลากร ทางการศึกษา ทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนบิดามารดา ผู้ปกครอง และเด็กพิการ

พื้นที่การศึกษาแบ่งเป็น ๒ กรณี คือ พื้นที่ทั่วไป ประกอบด้วย โรงเรียน และศูนย์ การศึกษาพิเศษที่ตั้งอยู่ในจังหวัดต่างๆ และพื้นที่เนพะ อันได้แก่ สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่สาม จังหวัดชายแดนภาคใต้ และจังหวัดชายแดนอื่นที่ติดพรมแดนประเทศไทยเพื่อนบ้าน กล่าวคือ เมียนมาร์ ลาว กัมพูชา เช่น ตาก แม่ฮ่องสอน เชียงราย น่าน สุรินทร์ ตราด เป็นต้น

ประเด็นสัมภาษณ์เชิงสนทนา

- บทบาทในการเป็นผู้กำหนดนโยบาย มาตรการ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมาย หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
- บทบาทของการเป็นผู้ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
- ปัญหาและอุปสรรคของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานเพื่อรับรอง ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
- ระดับความมากน้อยของการให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ

สำหรับแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล จะใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการ วิเคราะห์จะนำข้อมูลที่ได้จากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงสนทนามาใช้ประกอบกันในลักษณะ การประเมินประสานข้อมูลเข้าด้วยกันแล้ววิเคราะห์เบริยบเทียและหาข้อสรุป

๑๒. ระยะเวลาทำการวิจัยและแผนการดำเนินงานตลอดโครงการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้เวลาดำเนินการตลอดโครงการประมาณ ๑๒ เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม ๒๕๕๕

แผนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย	พ.ศ.๒๕๖๐											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๑. ทบทวนวรรณกรรม	↔											
๒. รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสาร		↔										
๓. การเตรียมเก็บข้อมูล				↔								
๔. การเก็บข้อมูล สนาม					↔							
๕. การประเมินและวิเคราะห์ข้อมูล						↔						
๖. การจัดทำร่างรายงาน							↔					
๗. การปรับปรุงรายงานฉบับสมบูรณ์								↔				

๓. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบถึงสถานการณ์ด้านสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการในประเทศไทย
๒. ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ บรรลุภารกิจทางด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ มาตรฐานสหประชาชาติ กฎหมายต่างประเทศ รวมทั้งกฎหมาย กฎ ตลอดจนกลไกต่างๆ (Mechanisms) และทางปฏิบัติต่างๆทั้งที่เป็นนโยบาย มาตรการ และการดำเนินการของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องของประเทศไทย เพื่อการรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
๓. ทำให้ได้มีช่องสูตรทั้งในด้านความเหมือนกันและหรือความแตกต่างกันจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกฎหมาย กฎและทางปฏิบัติของไทยกับมาตรฐานระหว่างประเทศ ทางด้านสิทธิมนุษยชน และกฎหมายต่างประเทศในการรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงตัวบทกฎหมาย กลไกหรือมาตรการต่างๆเป็นลำดับถัดไป
๔. ได้แนวทาง ตลอดจนวิธีการสำหรับองค์กร หน่วยงาน และบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ
๕. ก่อให้เกิดการพัฒนากฎหมายสิทธิมนุษยชนทั้งในระดับระหว่างประเทศ ระดับภายในประเทศไทย โดยเฉพาะกฎหมาย และกฎหมายของประเทศไทย ตลอดจนทางปฏิบัติ (Practices) ในด้านการรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ

๔. แผนการถ่ายทอดผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมายเมื่อสิ้นสุดการวิจัย

ขั้นตอน	พ.ศ.๒๕๖๑											
	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
๑. เผยแพร่ทางเว็บไซต์												
๒. จัดทำเป็นบทความ	↔	↔										
๓. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์			↔	↔								
๔. จัดอบรม				↔			↔				↔	

๑๕. ปัจจัยที่อื้อต่อการวิจัยที่มีอยู่

๑. การมีความพร้อมในด้านข้อมูลที่เป็นเอกสารทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ และคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
๒. บังไม่ปรากฏมีการทำวิจัยในเรื่องดังกล่าว

๑๖. งบประมาณของโครงการวิจัย

๑. หมวดค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย

- ๑.๑ ค่าตอบแทนผู้วิจัย จำนวน ๒๔๐,๐๐๐.- บาท
- ๑.๒ ค่าใช้จ่ายนักวิจัย จำนวน ๖๐,๐๐๐.- บาท

๒. หมวดค่าใช้สอย

- ๒.๑ ค่าเดินทางในการเก็บข้อมูลภาคสนามเหมาจ่าย ๑๐๐,๐๐๐.- บาท
- ๒.๒ ค่าใช้จ่ายพิมพ์และจัดพิมพ์รายงานวิจัย จำนวน ๓๐๐ เล่ม รวม ๕๐,๐๐๐.- บาท

๓. หมวดสวัสดุ

- ค่าวัสดุสำนักงาน ๑๐,๐๐๐.- บาท

๔. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ -

งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยประมาณ ๕๐๐,๐๐๐.- บาท (ห้าแสนบาทถ้วน)

๑๗. เป้าหมายของผลผลิต (output) และตัวชี้วัด

ตารางแสดงผลผลิตและตัวชี้วัดของโครงการ

ผลผลิต	ตัวชี้วัด	
	เชิงคุณภาพ	เชิงปริมาณ
รายงานการวิจัย เรื่อง กฎหมายและการปฏิบัติต่อเด็กพิการ : สิทธิทางการศึกษาในประเทศไทย	กลไกของกฎหมายในการให้การรับรองและคุ้มครองสิทธิทางการศึกษาของเด็กพิการ ที่มีลักษณะ สอดคล้องกับหลักกฎหมาย สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	องค์กร หน่วยงาน และกลุ่มนบุคคลที่จะได้รับประโยชน์ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา บิดา มารดา ผู้ปกครอง และเด็กพิการ

๑๙. เป้าหมายของผลลัพธ์ (outcome)

ตารางแสดงผลลัพธ์ของโครงการ

ผลผลิต	ตัวชี้วัด	
	เชิงคุณภาพ	เชิงปริมาณ
รายงานการวิจัย เรื่อง กัญชาและภัยคุกคามต่อเด็กพิการ : สิทธิทางการศึกษาในประเทศไทย	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง กัญชา กัญชา ทางปฏิบัติ ที่เกี่ยวกับสิทธิทางการศึกษา ของเด็กพิการ	- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ - พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑